

Motion till riksdagen

1987/88:Sf536

av Blenda Littmarck (m)

om en högtidlighet för nyblivna svenska medborgare

Att tvingas lämna sitt land är en bitter erfarenhet. Mycket få svenskar har gjort den erfarenheten. Sveriges fred och lugna utveckling under 150 år har gjort oss alla trygga — Sverige har alltid funnits och finns alltid och det är inte så mycket att fundera över. I mitten av 1900-talet blev det också omodernt att visa fosterlandskärlek, det var närmast lite suspekt. Ett förhållande som verkar förändras.

Våra invandrare kommer hit med sin sorg, men också med föresatserna att göra det bästa möjliga av sin nya tillvaro. De äldre kommer hit med sin erfarenhet och sin yrkeskompetens beredda att ge sitt bästa till det nya fosterlandet. Nästan alla har en mycket större medvetenhet om vad fosterland, att tillhöra en nation betyder för den personliga stoltheten och identiteten än svensken i gemen.

De ansöker så småningom om svenskt medborgarskap och efter övriga procedurer kommer en dag ett enkelt papper — vanligt enkelt A4 — fyllt till hälften med text. Denna text meddelar att från och med nu är Ni svensk medborgare. Ingenting mer.

Våra nya medborgare saknar en högtidlighet, en ceremoni, i samband med meddelandet. Ett välkommen som skulle bekräfta de rättigheter och skyldigheter de nu fått.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär att länsstyrelserna får i uppdrag att en gång per år anordna en högtidlighet för nyblivna svenska medborgare.

Stockholm den 25 januari 1988

Blenda Littmarck (m)